

інтересів учасників інноваційного процесу;

- залежністю від соціально-економічного середовища, у якому він функціонує і розвивається. Потреба в інноваційному процесі формується під впливом такої суперечності, як співвідношення між реальною і бажаною ситуацією в розвитку суспільства.

Управління інноваційними процесами в сфері менеджменту сприяє розробці інноваційної стратегії і засобів її реалізації. Розробка та виробництво нових видів продукції при цьому стає пріоритетним напрямом розвитку підприємства (фірми, корпорації), оскільки визначає всі інші напрями його розвитку. Ефективне управління інноваційними процесами підприємств та організацій передбачає такі дії як формування й реалізацію інноваційних програм різних рівнів, підготовка навчання і перекваліфікацію кадрів, здійснення прикладних та науково-дослідних робіт, орієнтованих на розробку нових сучасних технологій, розвиток нових чи значне вдосконалення вже існуючих інноваційних структур.

Інноваційні процеси, які відбуваються в галузі міського господарства, потребують високої ефективності в управлінні. Саме тому необхідно зосереджувати пильну увагу на інноваційних розробках для ефективного керування.

У зв'язку з цим необхідно здійснити: розробка та вдосконалення нормативно-правового забезпечення інноваційної діяльності, механізмів її стимулювання; розвиток інфраструктури інноваційного процесу, включаючи систему інноваційного забезпечення, систему експертизи, фінансово-економічну систему, систему сертифікації та просування розробок; реалізацію пріоритетних напрямків, здатні перетворювати галузь міського господарства.

Також для успішного керування потрібно: модернізувати підприємства міського господарства; формування нових інноваційних структур у міському господарстві, в тому числі і тих, котрі забезпечують підвищення ефективності функціонування існуючих; формування системи взаємодії між підприємствами міського господарства та інноваційними структурами;

Підприємства міського господарства повинні мати на меті забезпечення ефективного тривалого функціонування інноваційного процесу на основі ефективної організації всіх його складових елементів і систем. Управління інноваційними процесами в галузі міського господарства повинно забезпечити ефективність діяльності та отримання високих результатів.

КОЗАКОВА К.В., магістрант НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день вкладання зусиль у розвиток інноваційної діяльності в Україні є одним з найефективніших шляхів виходу країни з кризового стану. Можемо помітити, що з боку держави є певне розуміння важливості проблеми, але поки що, рішучих кроків на шляху до розвитку успішної інноваційної діяльності не було помічено. На сьогоднішній день кількість малих підприємств знижується, науково-дослідницькі заклади не мають необхідного фінансування і тому не дивно, що значних інноваційних досліджень майже не проводиться.

Перша проблема інноваційної діяльності на сьогоднішній день – не стабільна політична та економічна ситуація. Україна знаходиться у періоді конфлікту і тому усі

сили держави зараз покладені на оборону країни та фінансування військових.

По-друге, великий ризик інноваційних проектів. Інноваційна діяльність є довгостроковою (середній період запуску інновації складає декілька років) та потребує значних інвестицій, а при цьому рівень успішних та прибуткових інновацій складає близько 10%.

По-третє, відсутність інвестицій, як з боку держави, так і з боку підприємців чи бізнесменів. Через великий ризик, підприємці та приватні особи не вкладають гроші у інноваційні проекти, а держава приділяє дуже малу увагу.

В четверте, нестаток молоді, яка зацікавлена науковими розробками. Інноваційна діяльність передбачає нові ідеї, які переважно генерує молодь. На сьогоднішній день в Україні наукові працівники це переважно люди середнього або похилого віку, тому науці не вистачає обізнаної та зацікавленої молоді.

Також існує проблема реєстрації інтелектуальної власності. Поки що, механізм закріплення інтелектуальної власності розвинений слабо, майже відсутня судова практика по покаранню злочинів, пов'язаних з інтелектуальною власністю, а також науковці не звикли до патентування найменших розробок та закріпленню власності. Тому на даному етапі, це є вразливим місцем Української науки.

Також, застаріле обладнання на більшості підприємств України не дозволяє впроваджувати інноваційні розробки, тому більшість з них зупиняються на стадії проектування.

Це не повний перелік перешкод, що стають на розвитку інноваційної діяльності. Але більшість з них можна вирішити, стабілізувавши політичну та економічну ситуацію, зупинивши бойові дії на сході країни. Також з боку держави потрібно приділяти більше уваги науковим центрам, створити умови для розвитку малих підприємств, пов'язаних з розробками або впровадженням нових технологій, створити механізми для інвестування, залучати іноземних інвесторів, ліквідувати перешкоди на шляху просування нової технології на ринок, поновити обладнання на державних підприємствах, щоб мати можливість застосовувати інноваційні методи виробництва.

Список використаних джерел: 1. Андросова О.Ф., Череп А.В. Трансфер технологій як інструмент реалізації інноваційної діяльності. Монографія. – К.: Кондор, 2007.-356с.; 2. Гриньова В.М., Козирева О.В. Соціально-економічні проблеми інноваційного розвитку підприємств: Монографія. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2006. – 192 с.; 3. Наукова та інноваційна діяльність в Україні // Статистичний збірник. – К.: Держкомстат України, 2007. – 526с.

КОЛЧІНА В.О., магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

КОНЦЕПТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інновації є необхідною умовою розвитку виробництва, підвищення якості і кількості продукції, появи нових товарів і послуг. Діяльність підприємства, пов'язана з науково-технічними розробками, інженерною підготовкою виробництва до переходу на новий продукт чи технологію, а також інвестуванням нововведень - визначається як інноваційна діяльність.

До інноваційної діяльності також відносять роботи тривалого характеру зі створення і реалізації інноваційних проектів за участю проектних інститутів і наукових центрів у масштабах регіонів, галузей чи країни.